

her i det høje Folketing, vil det af mig paa ny blive forelagt for Landstinget, idet jeg udtrykkelig vil gøre opmærksom paa i Landstinget, at det vilde være af Betydning, at man søger Behandlingen der saaledes fremmet, at Lovforslaget i god Tid kan komme til Behandling i et Fællesudvalg. I dette Fællesudvalg vil jeg bestræbe mig for at søge Enighed opnaaet om en Lovgivning, som i højere Grad end den nuværende kan virke fremmende for Ædrueligheden og for Ædruelighedsarbejdet i Befolkningen, og derfor tror jeg, at det er af Betydning for mig, at jeg ikke staaar ubetinget bundet, hverken til den ene eller til den anden Side, idet en vis Bevægelsesfrihed vil gøre mig det mæglende Arbejde lettere, end det ellers vilde blive. Og hvis det ærede Medlem Hr. Heilesen ikke havde det Maal at hævde her til det yderste sine yderliggaaende Standpunkter, men derimod det Maal at udføre et praktisk Arbejde for øget Ædruelighed i vort Folk, saa synes jeg, det ærede Medlem skulde gøre en anden Betragtning gældende overfor dette mit Standpunkt end den, han her har ladet komme til Orde.

Heilesen: Det glæder mig, at den højtærede Minister har saa megen Interesse for det praktiske Ædruelighedsarbejde. Jeg haaber, at denne Interesse for det praktiske Ædruelighedsarbejde ogsaa vil give sig Udtryk deri, at Ministeren vil stille sig paa det Standpunkt, som bliver Folketingets Flertals Standpunkt, og hævde dette Standpunkt overfor Landstinget. Forholdet er nemlig ingenlunde det, at det er mine yderliggaaende Standpunkter, jeg her har forfægtet. Jeg staaar sammen med et stort Flertal i Udvalget om et Lovforslag og om Ændringer til Lovforslaget, der i Virkeligheden kun hviler paa et eneste Princip, som det forekommer mig enhver Demokrat vil kunne give sin Tilslutning, nemlig det, at Befolkningen bør have Adgang til selv at træffe Bestemmelse om Ordningen af sine egne Anliggender. Og det forekommer mig, at naar det er det bærende Princip i Lovforslaget, saa maatte man vente, at en demokratisk Minister ogsaa vilde støtte dette Princip Gennemførelse og dette Lovforslags Gennemførelse. Men naar den højtærede Minister har den Opfattelse, at det tilhører en længst forsvunden Tid, at der er en Forskel mellem Folketing og Landsting, saa kan jeg naturligvis bedre forstaa den højtærede Minister. Men det forekommer mig rigtignok, at denne Sag og en Række andre Sager i Praxis viser, at paa dette

Omraade er det den højtærede Minister, der har Uret, og mig, der har Ret.

Rode: Den højtærede Minister mente, at Lovforslaget, saaledes som det oprindeligt var forelagt, og saaledes som Flertallet i Udvalget anbefaler at affatte det paa ny, havde taget mere Hensyn til Ædruelighedskommissionens Mindretal, end ønskeligt var, naar man vilde naa til en Afgørelse. Jeg maa hævde, at Lovforslaget fuldt ud har taget skyldigt Hensyn til Ædruelighedskommissionens Flertal; kun overfor visse fundamentale Spørgsmaal, bl. a. Spørgsmaalet om det kommunale Selvstyre, har man fulgt Ædruelighedskommissionens Mindretal og i øvrigt i Spørgsmaal, hvor de to Tal afveg fra hinanden, søgt at finde en Løsning. Der synes ogsaa paa et vist Tidspunkt at have været særdeles god Mulighed for denne Sags Løsning, men det er jo blevet standset i det andet høje Ting, hvor den nuværende Indenrigsminister har og længe har haft en saa overmaade stor Indflydelse.

Jeg vil endelig gerne sige, at naar man mener at kunne betegne det, som det ærede Medlem Hr. Heilesen her anbefaler, som yderliggaaende, ja, saa er man inde paa en fuldkommen fejlagtig Karakterisering. Hvis dette Lovforslag vedtages, saaledes som Flertallet anbefaler det, vil vi her i Danmark have en yderst maadeholden Ædruelighedslovgivning. Hvis man sammenligner andre Landes Standpunkt med Hensyn til Ædruelighedslovgivningen, maa man erkende dette. Loven her gennemfører, som det ærede Medlem Hr. Heilesen har sagt, et bestemt Princip konsekvent. Men det er ikke noget yderliggaaende Standpunkt, der dermed gennemføres, thi det kan ikke siges at være et yderliggaaende Standpunkt at lade den lokale Afgørelse bestemme af de lokale Vælgeres Flertal. Der har aldrig før her i Danmark været den Opfattelse, at det var et yderliggaaende Standpunkt.

Pürschel: Det ærede Medlem Hr. Heilesen var inde paa — det forekom mig i alt Fald, at det omtrent lød, som om han var inde paa — at benytte en Fremgangsmaade, der i Diskussionen om disse Sager ikke er helt ualmindelig fra den Side; det ærede Medlem tilhører, nemlig den Metode, der karakteriseres ved Mistænkeliggørelse af sine Modstandere. Det ærede Medlem hentydede til nogle Ord, som er skrevet af det ærede Medlem Hr. Lemvigh-Müller og mig i Betænkningen, at det har været vort Ønske „at sikre de erhvervsdrivende, der berøres af Særlovgivningen, og som